

Η κρίση στην Πατρίδα μας πρέπει τώρα να σταματήσει, διαφορετικά μας έχουν τελειωμένους!

Γράφει: ο Δημήτρης Κυριώτης

Γενικός Γραμματέας της ΚΠΕ

του Κινήματος Νέα Πολιτική Δημοκρατικής Κοινωνικής Αναθέσμησης

Αναμφισβήτητα ήταν και είναι ολέθριο λάθος των Ελλήνων να επιλέγουν επί δεκαετίες τώρα ανίκανους, ανεπαρκείς και μοιραίους πολιτικούς, χωρίς εθνικό όραμα, χωρίς την αναγκαία εθνική ευθύνη και συνείδηση και χωρίς αμέριστη την αγάπη και την προσήλωσή τους προς την Πατρίδα και την υπεράσπιση των εθνικών συμφερόντων.

Οι παραπάνω διαπιστώσεις γίνονται όχι αναπόδεικτα, αλλά από τα αποτελέσματα που έχουμε μπροστά μας, που προέρχονται από τις πολιτικές που εφαρμόστηκαν από κόμματα και ηγεσίες, που είχαν την ευθύνη διακυβέρνησης της Ελλάδας και ιδιαίτερα από ηγεσίες που άλλα απαγγέλθηκαν στον ελληνικό λαό και άλλα τελικά εφάρμοσαν.

Για το λόγο αυτό η χώρα και ο ελληνικός λαός κακοποιήθηκαν αισχρά και υπέστησαν άθλια μεταχείριση από τις εγχώριες πολιτικές δυνάμεις, αλλά και από τις λεγόμενες «φίλιες και συμμαχικές», είτε στον οικονομικό είτε στο γεωπολιτικό τομέα, πολλά χρόνια τώρα, ιδιαίτερα όμως στη διάρκεια της οκταετούς και συνεχιζόμενης κρίσης.

Οι αποδείξεις για όλα τα παραπάνω είναι πάρα πολλές. Η Ελλάδα αντί της συμπαράστασης στο πιστωτικό της πρόβλημα των 120 δις. ευρώ, που αντιμετώπιζε το 2010 ως εθνικό χρέος και το οποίο ήταν ελάχιστο για την ΕΕ, οι δήθεν «εταίροι» και πρωτεργάτες ηγέτες του «μεγέθους» Σαρκοζί και Μέρκελ, καταδίκασαν την Ελληνική οικονομία σε ολοκληρωτικό μαρασμό. Αποτέλεσμα αυτής της αντιμετώπισης, ήταν να «χαθεί» τουλάχιστον το 25% του Ελληνικού ΑΕΠ, το 50% του πλούτου της χώρας και να μειωθεί ο πληθυσμός της κατά 500.000 τουλάχιστον Έλληνες και όλα αυτά **για τη σωτηρία του ΕΥΡΩ!!!**

Και να ήταν μόνο αυτό το κακό;, Με κάλυμμα τις προσφυγικές ροές, άνοιξε ο ασκός της λαθρομετανάστευσης για να ικανοποιηθούν οι Γερμανοί βιομήχανοι με φθηνά εργατικά χέρια, δια μέσου βέβαια της «ελευθέρας εισόδου» τους κυρίως από τα Ελληνικά νησιά, όπου τώρα, αφού τους χρησιμοποίησαν για οικονομικά οφέλη, τους επαναπροωθούν με το αίτημα του ασύλου προκειμένου να τους «ξεφορτωθούν» για πολιτική εκμετάλλευση, αλλά σε βάρος της χώρας «εισαγωγής» τους, δηλαδή την Ελλάδα.

Τα πάντα παραβιάστηκαν πάνω στο «σώμα της Ελλάδας». Δεν υπάρχει συμφωνία (ΟΝΕ, Σένγκεν, Ιδρυτική συνθήκη ΕΕ) που να μην παραβιάστηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που αποτελεί μάλιστα το θεματοφύλακα αυτών των Συνθηκών, αλλά και από την

παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου και κάθε άλλης πρόβλεψης περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων!

Η εκδικητική αυτή μανία των «εταίρων» δεν κάμφθηκε στο ελάχιστο, αλλά αντίθετα με τα μέτρα που επέβαλλαν, **κατόρθωσαν** με τη συγκατάβαση των «ελληνικών κυβερνήσεων», τα εξής τρομακτικά:

Να εκτοξεύσουν το χρέος της Χώρας στα 345 δις. ευρώ, με συνεχή πορεία ανόδου.

Να χρεοκοπήσουν τις ελληνικές τράπεζες και να τις κατακτήσουν πραγματικά κουφάρια.

Να φθάσουν τον αριθμό των ανέργων πολύ πάνω από το εκατομμύριο.

Να γίνουν η κύρια αφορμή ώστε οι αυτοκτονίες να ξεπεράσουν τις 10.000 και ταυτόχρονα **να αναγκάσουν πάνω από 500.000 νέους** της Ελλάδας, με εξαιρετικά προσόντα, **να εγκαταλείψουν τη χώρα ως νέοι μετανάστες.**

Να υποστεί συνολική μείωση ο πληθυσμός της Ελλάδας από την υπογεννητικότητα, λόγω της εφαρμογής των παράνομων μνημονίων με τα προβλεπόμενα απάνθρωπα μέτρα.

Να γίνει ξήλωμα όλου του δικαιικού συστήματος, με πάνω από 700 Νόμους και μεγάλου αριθμού Ευρωπαϊκών οδηγιών.

Από την **Γεωστρατηγική πλευρά** τώρα, οι κυβερνήσεις της δετίας βλέποντας το χάος που δημιουργείται στο πεδίο της ασφάλειας της χώρας, από την οικονομική αδυναμία ανταπόκρισης ακόμη και για τα ελάχιστα, στράφηκαν στην εύκολη λύση, να παραδώσουν τα πάντα στη συμμαχία του NATO, ελπίζοντας στον αναχρονιστικό αυτό θεσμό να γίνει ο προστάτης των εθνικών μας συμφερόντων, απέναντι στον Τουρκικό αναθεωρητισμό και την αυθάδεια και το θράσος των βόρειων γειτόνων μας, της Αλβανίας και των Σκοπίων, παραγνωρίζοντας το γεγονός ότι προέχουν τα συμφέροντα των ισχυρών της κάθε συμμαχίας. Τα αποτελέσματα αυτής της επικίνδυνης πολιτικής τα έχουμε μπροστά μας, σε όλα τα μέτωπα. (Κύπρο, Αιγαίο, Θράκη, Σκοπιανό και Αλβανικό).

Στην κατάσταση αυτήν που έχει περιέλθει η χώρα με την αναξιοπιστία του πολιτικού συστήματος, την καταβράθρωση της οικονομίας, και των γεωπολιτικών απειλών σε Ελλάδα και Κύπρο, οι Έλληνες παρακολουθούν αποσβολωμένοι, τρομαγμένοι και ανήσυχοι για το μέλλον τους, ενώ ταυτόχρονα η συσσωρευμένη δυσαρέσκεια μεταβάλλεται με την πάροδο του χρόνου, σε αγανάκτηση.

Σήμερα η πλειοψηφία των Ελλήνων, έχει συνειδητοποιήσει ότι οι περισσότεροι θεσμοί του Ελληνικού κράτους ή ότι δεν λειτουργούν καθόλου ή ότι υπολειτουργούν. Αυτό άλλωστε το φανερώνουν όλα τα ποιοτικά δημοσκοπικά δεδομένα, όχι μόνο τον τελευταίο καιρό, αλλά πολλά χρόνια πριν, ειδικά δε όταν τα δεδομένα αυτά δεν προέρχονται από έρευνες «παραγγελίες» κομματικών φορέων. Εκείνο δε που επιβεβαιώνουν συνεχώς και με έντονο μάλιστα τρόπο, τα ποιοτικά δεδομένα αυτών των ερευνών είναι, ότι υπάρχει μια βαριά δυσθυμία των Ελλήνων πολιτών, ιδίως απέναντι στην **«πολιτική κοινωνία»** και στους φορείς της.

Αποτελέσματα έρευνας κοινής γνώμης

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί μία **πρόσφατη έρευνα** της κοινής γνώμης, που διενήργησε η εταιρεία Kappa Research και ειδικά στο αποτέλεσμα των μετρήσεων

στο ερώτημα: «**πόσο εμπιστεύεστε κρίσιμους για τη δημοκρατία θεσμούς;**», που δεν έτυχε της ανάλογης προσοχής, αφού οι απαντήσεις που δόθηκαν θα έπρεπε να είχαν σημάνει συναγερμό στους εκπροσώπους των φορέων που αναφέρονται αυτές οι μετρήσεις.

Δυστυχώς όμως τίποτα δεν ακούστηκε, αλλά και κανέναν δεν έθιξαν, φανερώνοντας έτσι τη βαθιά σήψη ή επεικέστερα την αναξιοπιστία που επικρατεί σε θεσμούς της λεγόμενης πολιτικής κοινωνίας. Από την άλλη πλευρά όμως, στην ίδια έρευνα υπάρχει και η ελπιδοφόρα διαπίστωση, που αναφέρεται **στην αισιοδοξία που τρέφουν οι πολίτες!!** Συγκεκριμένα η έρευνα καταγράφει:

1°. Ρεκόρ αναξιοπιστίας παρουσιάζουν τα **τηλεοπτικά κανάλια**, με αρνητικές γνώμες από το **96%** των ερωτηθέντων, ειδικά στα δελτία ειδήσεων και στις πολιτικές εκπομπές τους, αφού έχουν μετατραπεί σε όπλα χειραγώγησης των πολιτών που στήριξαν ή στηρίζουν δυνάμεις και κυβερνήσεις που οδήγησαν τη χώρα στο χάλι που αναφέρθηκε προηγούμενα.

2°. Παράλληλα με τα κανάλια και το ποσοστό αναξιοπιστίας των **δημοσιογράφων** ανεβαίνει και αυτό στο φοβερό **94,5%** των ερωτηθέντων. Ποιον όμως ταρακούνησε αυτό το αποτέλεσμα της μέτρησης;

3°. Η έλλειψη εμπιστοσύνης στους **συνδικαλιστές** φτάνει και αυτό ...αισιώς στο **95,5%** των ερωτηθέντων, ένα αποτέλεσμα απόλυτα δικαιολογημένο, αφού ο συνδικαλισμός κατάντησε να εκπροσωπεί μόνο τα συμφέροντα των λίγων εκπροσώπων του, που με την ανυπαρξία του εξασφαλίζει μόνο τις επ' αόριστο θητείες τους με τα ωφελήματα που έχουν.

4°. Καταγράφεται έλλειμμα εμπιστοσύνης στους **δικαστές**, που ανέρχεται στο **73.5%** των ερωτηθέντων. Αυτό το μεγάλο ποσοστό για το θεσμό πυλώνα της δημοκρατίας, είναι πολύ πιο σοβαρό από τις προηγούμενες καταγραφές, αφού στο θεσμό αυτόν προστρέχουν για δικαίωση οι πολίτες. Η εικόνα που έχουν οι πολίτες όμως, είναι ότι δεν είναι όλοι ίσοι απέναντι στη Δικαιοσύνη.

5°. Το έλλειμμα εμπιστοσύνης προς τους **πολιτικούς**, φτάνει στο τεράστιο ποσό του **92%!**

6°. **Οι μόνοι θεσμοί που στέκονται στο ύψος τους είναι : Η Οικογένεια και από κοντά οι Ένοπλες Δυνάμεις και ακολουθεί η Εκκλησία, αν και με αρκετά μειωμένα ποσοστά.**

Υπάρχει όμως και η αισιόδοξη πλευρά!

Η έρευνα της υπόψη εταιρείας ολοκληρώνεται με αισιόδοξο τρόπο, αφού στο ερώτημα «**αν αισθάνονται αισιόδοξοι οι Έλληνες**», υπάρχει ένα νούμερο **50, 5%** που απάντησε ότι αισθάνεται **αισιοδοξία**, έναντι του **46%** που δήλωσε **απαισιόδοξο**. Και αυτή η καταγραφή είναι η πρώτη που σημειώνεται μετά το 2010. **Που όμως στηρίζεται αυτή η αισιοδοξία;** Είναι το ζητούμενο να απαντηθεί, αφού το 46% του εκλογικού σώματος δεν εκδηλώνει καμία προτίμηση για τους «παίκτες» του πολιτικού συστήματος, αναμένοντας κάτι το καινούργιο, που δεν θα έχει τα χαρακτηριστικά του φθαρμένου πολιτικού συστήματος.

Πως ανατρέπεται η κατρακύλα της χώρας;

«Μια εποχή έχει τελειώσει, ζούμε το τέλος της, έστω και αν η αναδυόμενη νέα παραμένει επί του παρόντος αντιφατική και απροσδιόριστη. Οι πιστωτές περιφέρονται με αρπακτική διάθεση δικαστικού κλητήρα, προβαίνουν σε κατασχέσεις και εκποιήσεις,

μέσα σε σωρούς πτωμάτων και ερειπίων της εποχής που έχει ήδη εκπνεύσει. Οι οφειλέτες δηλαδή η μεγάλη πλειονότητα των πολιτών, συνειδητοποιούν την αυταπάτη της οποίας υπήρξαν θύματα στη διάρκεια της τελευταίας τριακονταετίας»

Ένας νέος κόσμος γεννιέται σε εθνικό, ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο μέσα από συγκρούσεις, έριδες, ρήξεις και οδύνες και κοινωνική ανασφάλεια. Ας τον αφουγκραστούμε, ας προσπαθήσουμε να τον καταλάβουμε, αν θέλουμε να παρέμβουμε συνειδητά για να τον επηρεάσουμε ή και να τον αλλάξουμε και όχι απλώς να τον υποστούμε αγκιστρωμένοι δογματικά στις κλονιζόμενες από τους παγκόσμιους ανέμους βεβαιότητές μας, οργισμένοι και αγανακτισμένοι απλώς για την αδικία και το κακό που μας έτυχε. Αν πιστεύουμε ειλικρινά ότι μπορούμε να ορίζουμε, έστω και εν μέρει, την εθνική μας μοίρα και δεν θέλουμε να μετατραπούμε σε παθητικούς και ανήμπορους θεατές της, οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε τα όρια και τις δυνατότητές μας και να καταλάβουμε αυτό που γίνεται χωρίς εμάς και για μας, καθώς και αυτό, το ελάχιστο, που μπορούμε να κάνουμε, Εμείς, ως οργανωμένο, εύτακτο και αυτο-προσδιοριζόμενο πολιτικό και κοινωνικό σύνολο.

Το τελευταίο, προϋποθέτει όμως μια νέα σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ εκλογέων και εκλεγομένων, που δεν μπορεί να εγκαθιδρυθεί παρά με την ανάκτηση της αξιοπιστίας της πολιτικής και των πολιτικών. Η ανάκτηση της αξιοπιστίας συναρτάται φυσικά με την αποκατάσταση του κύρους των θεσμών, μόνο που στην προκειμένη περίπτωση το κύρος τους εξαρτάται και αυτό από την 'πολιτικά ενάρετη και λειτουργικά αποτελεσματική' συμπεριφορά των φορέων τους. Πρόκειται άρα για ζήτημα αξιοπιστίας και αποτελεσματικής λειτουργίας του θεσμού, -επισημαίνει ο Δ. Τσάτσος- την οποία πραγματώνει ο φορέας του

Ο θεσμός δεν λειτουργεί από μόνος του, ούτε υπάρχει μόνο στα νομικά κείμενα. Ενσαρκώνεται και λειτουργεί από τον φορέα του. Δεν είναι άρα η αντιπροσώπευση γενικά και αφηρημένα ως θεσμός το πρόβλημα στον τόπο μας, αλλά η ζωντανή και συγκεκριμένη σχέση αντιπροσώπευσης. Αυτή η τελευταία πάσχει και χρειάζεται πολιτική αγωγή.

Η κρίση είναι βαθειά, δομική και άτυπη, αξιακή και θεσμική μαζί, δεν αφορά τόσο το αρχέτυπο της σχέσης πολιτικής αντιπροσώπευσης, όσο τις εφαρμογές και πρακτικές που αυτό το ίδιο στηρίζει και καλύπτει. Χρειάζεται να καθιερωθεί μια άλλη λειτουργία του θεσμού καθώς και άλλες πρακτικές από τους φορείς του, που δεν καθιερώνονται όμως από η μία μέρα στην άλλη ούτε απλά με ένα νέο ή με μια νέα αναθεώρηση.

Ενόψει του τεράστιου εθνικού κινδύνου της ολοκληρωτικής υποδούλωσης και ταπείνωσης, τόσο γεωπολιτικά όσο και οικονομικά, είναι αναγκαιότητα πλέον η Ελλάδα να επιστρέψει στα χέρια των Ελλήνων. Το δήθεν Ευρωπαϊκό κεκτημένο ως έχει διαμορφωθεί, είναι πλέον φανερό, παρά τα περί του αντιθέτου λεγόμενα, ότι καταστρέφει την Ελλάδα με την ανοχή, τη σιωπή και τα ανομήματα εκείνων που προδίδουν το Λαό, τη Δημοκρατία, την Πατρίδα και το Έθνος.

Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε, υπάρχει η ανάγκη για την δημιουργία μιας ευρείας πατριωτικής και κοινωνικής πολιτικής αντίδρασης, για την ανασύνταξη των υγείων πολιτικών δυνάμεων, για την αναδιάρθρωση του χώρου της παιδείας, για την

ανοικοδόμηση του χώρου της δημόσιας Υγείας και τελικά για την **Αναθέσμιση όλων των αναξιόπιστων δομών του κράτους**, που χρόνια τώρα πάσχουν σοβαρά, από εφαρμοζόμενες πολιτικές ανάξιών ηγεσιών, που υπονόμεισαν τα εθνικά συμφέροντα υπέρ ξένων συμφερόντων

Είναι καιρός και δεν επιδέχεται άλλη καθυστέρηση, να διαμορφωθεί πολιτικά και να εκφραστεί πλειοψηφικά, ένα μεγάλο ΟΧΙ στις φθαρμένες πολιτικές δυνάμεις του τόπου, ένα ΟΧΙ στην απεξάρθρωση της οικονομίας, στο ξεχαρβάλωμα των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, στην κατεδάφιση της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης και σε κάθε απόπειρα αποδόμησης της εθνικής μας συνείδησης!!

Και αυτό πρέπει να γίνει αμέσως τώρα, πριν να είναι πολύ αργά, να υπάρξει η όσο το δυνατόν καλλίτερη προετοιμασία, για να ξεκινήσει με παλλαϊκή συμμετοχή και πανεθνική προσπάθεια, ο ειρηνικός και δημοκρατικός δρόμος που οδηγεί στην Κοινωνική Απελευθέρωση, για να κατορθώσουν οι πατριωτικές και κοινωνικές δυνάμεις, που είναι η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων, να αναλάβουν με τη στήριξη αυτής της πλειοψηφίας τη διακυβέρνηση της χώρας, ώστε να δημιουργήσουν:

- **Μια Ελλάδα, που οι αποφάσεις θα παίρνονται από τον ίδιο το λαό** της χωρίς ξένες εξαρτήσεις, επιρροές και επεμβάσεις.
- **Μια Κοινωνία δίκαιη**, που θα στέκεται αρωγός στις ανάγκες των πολιτών της και που δεν θα τους αποξενώνει από τα προϊόντα των κόπων τους.
- **Έναν Άνθρωπο-Πολίτη**, που θα ολοκληρώνεται τόσο πνευματικά όσο και πολιτιστικά και που θα μπορεί να αναπτύσσει ελεύθερα και δημιουργικά τις πρωτοβουλίες του, γιατί θα ζει σε μια πραγματικά ελεύθερη κοινωνία, δίχως άγχος και χωρίς καταπίεση.

Αυτά τα οράματα καλούνται όλοι οι Έλληνες Δημοκράτες Πατριώτες να τα μεταλαμπαδεύσουν στον Ελληνικό λαό και ιδιαίτερα στη νέα Γενιά! Αυτοί οι στόχοι πρέπει να επιτευχθούν, ειδικά τώρα που το πολιτικό κενό είναι κάτι περισσότερο από ορατό, όπως άλλωστε το δείχνουν όλες οι μετρήσεις και δίνεται έτσι μοναδική ευκαιρία για να καλυφθεί, από μια **Πατριωτική και Κοινωνική πλειοψηφία και να εκφραστεί δυναμικά στην επόμενη Βουλή!**